

[Sigsgaard.]

især vinen billigere; det glædede mig, at SFs ordfører også tog det emne op. Der er flere veje, man kan gå, og jeg skal føje nogle bemærkninger til hr. Aksel Larsens. I Sverige er det jo ikke kun den lavere beskatning, der gør, at vinen kan købes til vel cirka det halve af, hvad den koster her i landet. Det skyldes måske nok skatterne og afgifterne i væsentlig grad, men også de kæmpeindkøb, som det statslige monopol i Sverige er i stand til at foretage. Samtidig er den svenske vinimport fordelt på flere lande end den danske, og her kunne vi i hvert fald lære noget. Der kan importeres udmærket og billig vin fra Sydøsteuropa og fra Nordafrika, og det behøver ikke kun at være til at blande i anden vin. Jeg tror, man skal tænke på det, når man skal til at snakke om nye handelsaftaler.

Der er også den mulighed at nedsætte beskatningen, og det bør nok ske; dér er jeg enig med hr. Aksel Larsen. I det hele taget bør linjen være nedsættelse af prisen på vin — og gerne på øl også — i stedet for nedsættelse af prisen på cognac.

En sådan politik kunne også have en gunstig indflydelse på de samfundsmæssige problemer, der er forbundet med alkohol, og de er ikke så små. Dagbladene har blæst narkotikaproblemet helt uhyrligt op, og de er måske ligefrem med til at forøge det; men kendsgerningen er, at alkoholmisbruget er langt mere udbredt end „stof“-misbruget, det har bare ikke så god presse. F. eks. er antallet af 15—19-årige alkohollidende på alkoholklinikken på statshospitalet i Risskov mangedoblet i 1960'erne. I 1959 var kun én procent af klinikkens patienter mellem 15 og 19 år, i 1967 var det hele 6 pct., men det kan man ikke læse noget om i aviserne, det er der hverken mode eller salg i. Det var heller ikke tilfældigt, når svenskerne for nylig gennem deres storstilede kampagne prøvede på at få forbruget af alkoholholdige drikke lagt om, sådan at en større del af forbruget blev lagt på vin. Vi ville altså have været langt gladere, hvis finansministeren havde villet sætte vinafgiften ned i stedet for afgiften på de dyreste varer.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg er desværre i den situation, at jeg kun kan

takke regeringspartierne ordførere for tilslutning og velvilje over for disse lovforslag, som har mødt så megen kritik fra de tre socialistiske partier side.

Hr. Egon Jensen gjorde vrøvl over, at man gjorde den billige vare dyrere og den dyre vare billigere. Når vi så gør en billig vare billigere, får vi at vide af den ene, at det gør vi enten af hensyn til forbrugerne eller af hensyn til spritfabrikkerne, det gør vi bare for at få det til at glide ned — altså spritten og det hele — og den anden, hr. Aksel Larsen, påstår, at det gør vi slet ikke, for at forbrugerne skal få billigere snaps; nej, det gør vi skam, for at spritfabrikkerne skal kunne leve. Vi har naturligvis slet ikke nogen ædle hensigter! Hvis derimod hr. Egon Jensen havde stillet forslag om at sænke snapsepriserne, var det selvfølgelig kun for forbrugernes skyld, og det samme ville være tilfældet for hr. Aksel Larsens vedkommende. Der er dog den fordel ved det, at hvad enten nu vores hensigt er at redde spritfabrikkerne eller hjælpe forbrugerne til noget billigere spiritus, så bliver resultatet det samme, for forbrugerne i hvert fald. Derfor har jeg lidt svært ved at forstå påstandene om, at det billige bliver dyrere; det rigtig billige bliver nemlig billigere. Man kan dog vist ikke komme uden om, at langt den største del af den billige spiritus, der drikkes her i landet, er akvavit. Hvis vi skal gøre mængden op af, hvad der drikkes af akvavit, i forhold til, hvad der drikkes af billig whisky, som ved dette lovforslag bliver dyrere, er forholdet vist 9:1, vil jeg tro. Den populære brændevin bliver altså billigere, men det spiller naturligvis ingen rolle for oppositionen: vi gør de billige varer dyrere, selv om vi sænker snapsepriserne.

Så bliver der tilrådet at prøve at gøre varerne billigere, så skal vi se forbruget stige. Men det er jo det, vi gør ved snapseforslaget, og så håber vi, at det giver resultat — selv om forbruget vel ikke bør stige så meget, at folk bliver alkoholister, for jeg forstod på hr. Sigsgaard, at det skulle vi skam især være forsigtige med og undgå — ikke ved at gøre varerne dyrere, men snarere ved at gøre dem billigere.

Vil man rationalisere, og det er jo lovforslagets hensigt, må man også ville midlerne. Det er klart for alle, og det er heller ikke